

ÜLESTÕUSMISAJA V PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine Ap14 ,21-27)

Lugemine apostlite tegude raamatust:

Kui Paulus ja Barnabas olid Derbes evangeeliumi kuulutanud ja paljusid jüngriteks teinud, läksid nad tagasi Lüstrasse, Ikoonioni ja Antiookiasse. Seal kinnitasid nad jüngrite hingi, manitsesid neid usus kindlaks jääma ja ütlesid: "Teel jumalariiki ootab meid palju katsumusi". Ja kui nad olid igale kogudusele käte pealepanemise läbi vanemad seadnud, siis nad palvetasid ja paastusid ühes nendega ja jätsid nad Issanda hooleks, kellesse need olid uskuma jäänud. Pärast läksid nad läbi Pisiidia ja jõudsid Pamfüüliasse. Aga kui nad Perges olid kuulutanud Jumala Sõna, läksid nad Ataaliasse ning purjetasid sealt Antiookiasse, kust Jumala arm nad läkitas sellele tööle, mille nad nüüd olid lõpetanud. Kohale jõudnud, kutsusid nad koguduse kokku ja kõnelesid sellest, kui palju oli Jumal nende läbi sündida lasknud ja kui paljudele paganatele avanud usuvärava.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps145 , 8-9. 10-11. 12-13ab R:1)

R: Ma ülistan Sind, mu Jumal ja mu Kuningas.

Issand on armuline ja halastaja,
kannatlik ja suur oma helduse poolest.
Issand on hea kõigile
ja tema halastus on üle kõigi ta tegude.
R:

Issand, sind ülistavad kõik su teod
ja kiidavad kõik sinu pühad.
Nad räägivad su riigi ülevusest
ja kuulutavad sinu vägevusest.
R:

Et kõik inimlapsed teaksid sinu vägevust
ja sinu kuningriigi auhiilgust.
Sinu riik on kõigi ajastute kuningriik
ja sinu valitsemine kestab põlvest põlve.
R:

(Teine lugemine Ap21 ,1-5a)

Lugemine püha Johannese ilmutuse raamatust:

Mina, Johannes, nägin uut taevast ja uut maad, sest esimene taevast ja esimene maa olid kadunud ning merd ei olnud enam. Ja ma nägin püha linna Jeruusalemma taevast, Jumala juurest, alla tulevat; ta oli ehitatud nii, nagu ehitakse pruuti ta peigmehele. Ja ma kuulsin valju häält aujärjelt ütlevat: "Vaata, Jumala telk on inimeste juures, ja ta asub nende juurde elama ning nemad on tema rahvas ja Jumal ise on nendega". Tema pühib ära kõik pisarad nende silmist ning surma ei ole enam. Ei ole leinamist ega kaebeid, ja vaeva ei ole enam, sest endised ajad on möödunud. Aga see, kes istus aujärjel, ütles: "Vaata, ma loon kõik uueks".
See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 13,34)

Halleluuja. Ma annan teile uue käsu:
armastage üksteist nii, nagu mina teid olen armastanud. Halleluuja.

(Evangeelium Jh13 ,31-33a. 34-35)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Sel ajal, kui Juudas oli ära läinud, ütles Jeesus: "Nüüd on Inimese Poeg kirkastatud ja Jumal on temas kirkastatud. Ja kui Jumal on Temas kirkastatud, siis kirkastab Jumal temas ka iseend ja teeb seda viibimata. Lapsed, veel väheke aega olen ma teie juures. Te hakkate mind otsima, aga - nagu ma juutidele ütlesin, nõnda ütlen praegu ka teile - kuhu mina lähen, sinna teie ei saa tulla. Aga mina annan teile uue käsu: armastage üksteist! Nõnda nagu mina olen teid armastanud, nii armastage teiegi üksteist. Ja sellest, kui te üksteist armastate, mõistavad kõik, et teie olete minu jüngrid." See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, vahel on raske mõista, mida mõtleb teine inimene, kui ta ütleb: "Ma armastan sind... ma armastan oma naist või meest, oma isa, ema või lapsi... armastan Jumalat ja oma ligimest?" Sest sama sõna kasutatakse ju ka siis, kui räägitakse armastuse müümisest ja ostmisest, armastusest alkoholi või hasartmängude vastu, ja nii edasi. Tähtsused võivad varieeruda äärmusest äärmusesse, kõrgeimast vooresest raske patuni. Sest inimeste keel ei ole normeeritud - igaüks võib ise kujundada oma sõnakasutuse, anda mingile sõnale enda jaoks erilise varjundi või koguni uue tähenduse.

Me oleme uhked, et Jumal lõi meid oma näo järgi, kuid mida tugevam on valgus, seda teravamad on varjud. "Ma mõtlesin südames: Jumal mõistab kohut õigele ja õelale, sest igal asjal ja igal teol on oma aeg. Ma mõtlesin südames: See läheb inimestele korda, et Jumal neid läbi katsub ja et nad näevad, et nad on iseenesest vaid loomad. Sest mis sünnib inimestega, see sünnib ka loomadega - neile kõigile sünnib sama: nagu sureb üks, nõnda sureb teine, ja neil kõigil on ühesugune hing; ja inimesel ei ole paremust looma ees, sest kõik on tühine. Kõik lähevad ühte paika, kõik on põrmust ja kõik saavad jälle põrmuks. Kes teabki, kas inimeste hing tõuseb ülespoole või kas loomade hing vajub maa alla? Ja nõnda ma nägin, et ei ole midagi paremat, kui et inimene on oma töö juures rõõmus, kuna see on tema osa. Sest kes toob teda nägema seda, mis on pärast teda?" (Kg 3,17-22) Need pole muidugi minu sõnad, vaid need on kirjas Koguja raamatus, Vanas Testamendis. Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, üks vanem härra jutustas mulle, kuidas pärast II maailmasõda liitlasvägede poolt okupeeritud Saksamaal oli puudus kõigest. Üks vahend paremate suhete loomiseks okupatsioonisõdurite ja kohalike vahel olid väikesed kingitused. Need, kes veetsid oma lapsepõlve Ameerika tsoonis, mäletavad hästi, kuidas sõdurid ikka sigarette ja närimiskummi kinkisid. Suutsid anti muidugi täiskasvanutele, aga nätsu - seda said lapsed natukenehaaval. Kord, kui õpetaja andis koolis lastele kirjanditeema: "Minu suurim unistus", kirjutas üks vaesest ja lasterikkast perest pärit poiss, et tema suurim unistus on oma suu närimiskummi nii täis toppida, et lõuad liikuda ei saaks...

Ajad mööduvad, riigid tekivad, kukuvad kokku ja tekivad mingil teisel kujul uuesti. Lapsed kasvavad suureks ja kaotavad oma naiivsuse, kuid ühes sellega minetavad ka oma siiruse ja spontaansuse. Mida mõistlikumaks unistused lähevad, seda tavalisemad ja igavamad need on. Nii hakatakse unistama heast elukaaslasest, mugavamast eluasemest, uuest autost ja unelmate reisist. Aga kui me saame veelgi vanemaks, siis mõistame taas, et lapsel oli tegelikult õigus. Suurim õnn siin maapeal on midagi väga ebapraktilist. See on igatsuse täitumine, õndsusetunne - pikaajalise lahutatuse ja ootuse magus vili, justkui kohtumine millegi jumalikuga.

Jumal võib meid ju siin maailmas tõesti vahel külastada, sündigu see siis viimseni närimiskummi täistopitud suu või ammuigatsetud inimliku läheduse kujul

- unistuse täitumise kujul, mida enam ei julgetud loota. Aga kui üks unistus täitub, siis tekivad kohe uued - meie hingele ei saa neist kunagi küllalt.

Nii märkab inimene ühel päeval, et õnn ei seisnegi niivõrd selles, kui teed midagi vaid endale. Palju rohkem õnnetunnet kogeb ta siis, kui teeb õnnelikuks kellegi teise, näeb tema silmades rõõmu ja tänulikkust. Aga ka sellest ei piisa. Sinna, kuhu Jeesus on läinud, sinna ei saa meie veel minna. Meie armastus Jumala vastu on tegelikult igatsus, igatsus kujuteldamatu igavese lunastuse järele.

Media vita in morte sumus... Keset elu oleme surmas, keda võiksime veel appi hüüda kui mitte sind, Issand, kellel on õigus olla meie pattude pärast pahane. Sinu peale lootsid meie esivanemad - lootsid, ja nägid Sinu imetegusid. Sinu poole hüüdsid meie isad - hüüdsid, ja neid ei tõugatud ära. Püha Jumal, Püha Vägev, Püha Surematu, ära anna meid kibeda surma meelevalda.

Meile jääb vaid igatsus, igatsus selguse järele. Aamen.